

Čís. 4383.

. Zatížení zasílatelského zboží dobírkou neznamená výhradu práva vlastnického pro odesílatele až do vybrání dobírky.

(Rozh. ze dne 19. listopadu 1924, Rv I 429/24.)

Žaloba odesílatele proti zasílateli (spediterovi) o vydání strojů byla zamítnuta s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Nelze souhlasiti s dovoláním, že, je-li zasílatelské zboží zatíženo dobírkou, přechází vlastnické právo na zaslaném zboží teprve vyplacením dobírky. Tato zásada neplatí ani při smlouvě nákladní, kde stanoví § 72 (4) vl. nař. ze dne 13. května 1921, čís. 203 sb. z. a n., že, bylo-li zboží vydáno, aniž dobírka byla vybrána, má železnice nahraditi odesílateli škodu až do výše dobírky s výhradou svého nároku vůči příjemci. Právě tak má se věc i při smlouvě zasílatelské. Zatížení zasílatelského zboží dobírkou neznamená výhradu práva vlastnického pro odesílatele až do vybrání dobírky. Nebyla-li výhrada taková zvlášť ujednána, přechází naopak vlastnické právo i v tomto případě skutečným odevzdáním, je-li pro jeho nabytí u příjemce právní důvod (§§ 380 a 423—429 obč. zák.).

Čís. 4384.

Dopravní řád železniční.

Refakcii ve smyslu vyhlášky ze dne 6. září 1919, čís. 288 Věstníku pro železnice a plavbu nelze přiznati zboží, které bylo dopraveno do stanice odesílací po lodi. Vlečkou ve smyslu vyhlášky ze dne 17. ledna 1920, čís. 19 Věstníku jest rozuměti jen koleje, sloužící výhradně účelům jednotlivých hospodářských podniků a tvořící příslušenství těchto podniků, pro něž byly zřízeny. Stanicí odesílací jest pouze místo, kde bylo zboží odevzdáno dráze k dopravě. Stanice Loubí jest stanicí pobočnou.

(Rozh. ze dne 19. listopadu 1924, Rv I 1304/24.)

Zásilka soli byla dopravena lodí do Loubí a odtud po dráze přes Děčín do Trutnova, sídla žalující příjemky zboží. Zaplativši dopravné domáhala se žalobkyně na dráze vrácení rozdílu, oč by byla doprava přišla laciněji, kdyby se byla stala přes Německo (Loubí-Liberec). P r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e uznal podle žaloby, o d v o l a c í s o u d žalobu zamítl. N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Po stránce právní byla rozepře odvolacím soudem posouzena správně. Jest nesporno, že podle původní vyhlášky ze dne 6. září 1919, čís. 288 Věstníku pro železnice a plavbu nebyl nárok na vrácení rozdílu mezi